

sig til at fassfatte Postvæsenets Taxter for Befordringen. Det er jo imidlertid muligt, hvis den høitærede Finantsminister maatte finde sig foranlediget til at udtale sig med Hensyn til disse tvende Spørgsmaal, at det ærede Medlem, som har reist dem, vil finde sig satisficeret derved, idet Udvalget ikke har troet at kunne eller burde optage nogen dertil svarende Bestemmelse under denne Paragraph.

Finantsministeren: Ja jeg maa henholde mig til hvad den ærede Ordfører har sagt derom, at det, som her er bragt paa Bane med Hensyn til Landposter og Pengeforsendelser, maa ansees nærmest at være Gjenstand for administrativ Ordning. Det er jo vist, at ligesom man iøvrigt ikke ved denne Lov vil ordne de forskjellige Postlinier og Postrouter, men lade det være en administrativ Sag, saaledes maa det vel ogsaa overlades Administrationen at ordne Sagen med Hensyn til Indretningen af de fornødne Landposter, i det Mindste saalænge til man ad administrativt Veie har faaet en bestemt Erfaring end den, man nu har om, hvorledes saadanne Linter kunne hensigtsmæssigt lade sig indrette. Det er forøvrigt en Sag, som ikke er undgaaet Administrationens Opmærksomhed og der er i Forslaget til Finantsloven for næste Aar bevilget et Beløb bevilget til Indretning af saadanne Linter. Hvorledes man skulde udtrykke noget Andet i Loven, end hvad der følger af Sagens Natur og hele Stilling, at Regjeringen, naar den ved Finantsloven har faaet det fornødne Pengebeløb bevilget, som udfordres til at kunne indrette saadanne Router, vil gjøre, er ikke klart for mig, og jeg troer, at man gjør bedst i at berolige sig indtil videre ved, at Postvæsenet vil tage Sagen under yderligere Forhandling. Hvad det Spørgsmaal angaaer, hvorvidt Penge maatte kunne indleveres et Sted til Udbetaling paa et andet, saaledes at de blive afleverede paa et Postcontoir og Vedkommende derved erholdt Berettigelse til at modtage dem paa et andet Postcontoir, ved at der affendes Advisbrev, da er dette en Ting, som ogsaa har været Gjenstand for Administrationens Overveelse, men Sagen kan endnu ikke ansees moden til, at Noget derom kan optages i Loven. Jeg troer heller ikke, at det

er nødvendigt; thi selv om man optog en Bestemmelse om Alt det, som her er bragt paa Bane, maa man derfor ingenlunde troe, at man derved har udtømt Alt, hvad der er muligt at opstille som ønskeligt og nødvendigt for Samfærdslen. Det ligger i Postvæsenets hele Natur, at en meget væsentlig Deel maa være overladt til Administrationen, og at man maa forlade sig paa den Control, der, som meget rigtigt af Udvalget er bemærket, have i en langt høiere Grad ved Postvæsenets Bestyrelse end ved nogen anden Bestyrelse. Saalænge man vil indskrænke Forsendelser af Penge fra Sted til andet ved Hjælp af constante Indbetalinger paa et Postcontoir imod at erholde dem udbetalte paa et andet til ganske smaa Summer, vil Sagen ikke frembyde videre Bænelighed eller behøve videre Overveelse. Det er noget, der er let at ordne; men det er muligt, at man kan gaae meget videre i denne Henseende, men i saa Fald bliver Sagen ikke blot en Postsag, — ligesom den overhovedet i det Hele taget synes ikke i og for sig at kunne være en Postsag — men det bliver en Sag af Bigtighed for Finanterne, og det bliver et Spørgsmaal, om det ikke ved Forsendelsen af større Beløb var passende, at Regjeringen derfor tog en passende Provision. Erfaring har viist, at det i England ikke har været uden Tab ved slige Forsendelser, og under alle Omstændigheder indseer jeg ikke, hvorfor der ikke, naar Regjeringen paatager sig en saadan Forsendelse ved Hjælp af Statens Midler, skal ydes et passende Vederlag. Men saavel i denne Retning som i andre troer jeg, det er rettest, at der ikke nu optages Noget derom i Loven. Under alle Omstændigheder vil det være mig umuligt at udtale nogen Mening om denne Sags Ordning, inden jeg seer nærmere formuleret, hvad man ønsker optaget i Loven, men jeg troer ikke, der er nogen Nødvendighed forhaanden i den nævnte Henseende.

Dahl: Jeg troer heller ikke, det er nødvendigt at optage en Bestemmelse derom i Loven efter de Udtalelser, jeg har hørt fra den høitærede Finantsministers Side, og jeg troer ogsaa, at det er hensigtsmæssigt, at det foreløbigt ordnes ved reglementariske Bestemmelser. Imid-